

ODŮVODNĚNÍ

OBEČNÁ ČÁST

a) Vysvětlení nezbytnosti navrhované právní úpravy, odůvodnění jejích hlavních principů

Navrhovaná novela vyhlášky především provádí nová zmocnění zákona o ochraně ovzduší přijatá jeho poslední novelou - zákonem č. 172/2018 Sb. Konkrétně na základě nového zmocnění uvedeného v § 17 odst. 7 upravuje tzv. referenční finanční limit pro provedení kontroly technického stavu a provozu spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW. Návrh dále nově upravuje v souladu se zmocněním uvedeným v § 16 odst. 10 zákona, resp. § 16 odst. 9 zákona, ve znění účinném do 31. prosince 2019, rozsah údajů spojených s provedenou kontrolou stacionárního zdroje (uvedených v dokladu o této kontrole), které odborně způsobilá osoba ohlašuje prostřednictvím integrovaného systému ohlašovacích povinností (ISPOP). Připojeno bylo také několik dalších dílčích změn vycházejících např. z přijetí závěrů o nejlepších dostupných technikách (BAT) podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU pro velká spalovací zařízení, příp. také z aplikační praxe.

b) Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy se zákonem, k jehož provedení je navržena, včetně souladu se zákonným zmocněním k jejímu vydání

Návrh novely vyhlášky navazuje na zákonné zmocnění pro prováděcí právní předpis v § 4 odst. 9, § 6 odst. 9, § 16 odst. 10, resp. § 16 odst. 9 ve znění účinném do 31. prosince 2019, a § 17 odst. 7 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“).

Navrhovaná právní úprava plně odpovídá těmto zákonným zmocněním.

c) Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s předpisy Evropské unie, judikaturou soudních orgánů Evropské unie a obecnými právními zásadami práva Evropské unie

V dílčích aspektech se předmětu návrhu novely dotýká směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU ze dne 24. listopadu 2010 o průmyslových emisích (integrované prevenci a omezování znečištění) (dále jen „směrnice IED“).

Navrhovaná právní úprava je v souladu s předpisy Evropské unie, judikaturou soudních orgánů Evropské unie a obecnými právními zásadami Evropské unie.

d) Zhodnocení platného právního stavu a odůvodnění nezbytnosti jeho změny

Vyhláška č. 415/2012 Sb., o přípustné úrovni znečišťování a jejím zjišťování a o provedení některých dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů, je účinná od 1. prosince 2012. Komplexně upravuje podrobnosti týkající se provozu stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší, tím, že stanoví:

- obecné emisní limity pro skupiny znečišťujících látek,
- specifické emisní limity pro jednotlivé skupiny stacionárních zdrojů,
- technické podmínky provozu stacionárních zdrojů a činností souvisejících,
- intervaly, způsoby a podmínky zjišťování úrovně znečišťování měřeními a výpočtem,
- požadavky na výrobky s obsahem těžkých organických látek,
- požadavky na kvalitu paliv, požadavky na způsob prokazování jejich plnění a formát a rozsah ohlašování splnění těchto požadavků,
- požadavky na obsah odborných posudků, rozptylových studií, provozního řádu stacionárního zdroje, provozní evidence a protokolu o jednorázovém měření emisí,
- náležitosti dokladu o kontrole technického stavu a provozu spalovacího stacionárního zdroje do 300 kW.

V souvislosti s novými zmocněními pro prováděcí vyhlášku uvedenými v § 16 odst. 10, resp. § 16 odst. 9 ve znění účinném do 31. prosince 2019, a § 17 odst. 7 zákona je třeba předmět vyhlášky rozšířit o rozsah údajů ohlašovaných do ISPOP a referenční finanční limit pro kontroly kotlů.

- e) Předpokládaný hospodářský a finanční dopad navrhované právní úpravy na státní rozpočet, ostatní veřejné rozpočty, na podnikatelské prostředí České republiky, sociální dopady, včetně dopadů na specifické skupiny obyvatel, zejména osoby sociálně slabé, osoby se zdravotním postižením a národnostní menšiny, a dopady na životní prostředí**

Viz Závěrečná zpráva RIA.

- f) Zhodnocení současného stavu a dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k zákazu diskriminace a ve vztahu k rovnosti mužů a žen**

Navrhovaná právní úprava nemá dopad ve vztahu k zákazu diskriminace a nebude mít žádné negativní dopady na rovné postavení mužů a žen.

- g) Zhodnocení dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k ochraně soukromí a osobních údajů**

Navrhovaná úprava nebude mít žádné dopady ve vztahu k ochraně soukromí a osobních údajů.

- h) Zhodnocení korupčních rizik**

S navrhovanou úpravou nejsou spojena žádná korupční rizika.

- i) Zhodnocení dopadů na bezpečnost nebo obranu státu**

Navrhovaná právní úprava nebude mít žádné dopady na bezpečnost nebo obranu státu.

ZVLÁŠTNÍ ČÁST

K čl. I

K bodům 1 a 2

Navrhuje se úprava úvodní věty vyhlášky reagující na poslední změny prováděného zákona. Pro lepší orientaci adresátů byl posun zákonných zmocnění promítnut i o do vyhlášky. Nabytí

účinnosti je pro bod 1 a 2 stanoveno odděleně – posun zmocnění z § 16 odst. 8 do § 16 odst. 10 zákona je účinný až od 1. 1. 2020.

K bodům 3 a 4 (§ 1 odst. 1)

Jedná se o úvodní ustanovení, ve kterém by měl být výčtem nastíněn předmět vyhlášky. Proto je nutné, aby byly zohledněny všechny oblasti, které vyhláška upravuje, tedy i ty, které se novelou do textu vyhlášky přidávají, tj. rozsah údajů ohlašovaných do ISPOP a referenční finanční limit pro kontroly kotlů.

K bodům 5 a 8 (§ 7 odst. 3 a § 9 odst. 7)

Na základě nových požadavků monitorování emisí, které stanoví prováděcí rozhodnutí komise (EU) 2017/1442, kterým se stanoví závěry o nejlepších dostupných technikách (BAT) podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU pro velká spalovací zařízení (dále jen „ZBAT“), je nutné rozšířit ustanovení § 7 odst. 3 vyhlášky, které stanoví kritérium pro použití kontinuálního měřicího systému a § 9 odst. 7 vyhlášky, jež stanoví postup validace platných hodnot středních hmotnostních koncentrací naměřených kontinuálním měřením emisí, o 95% interval spolehlivosti stanovení rtuti. Hodnota procentního vyjádření 95% intervalu spolehlivosti stanovení rtuti je z důvodu nedostatku národních zdrojů informací o dosahované nejistotě měření emisních koncentrací rtuti kontinuálními metodami převzata z aktuální 13. vyhlášky Spolkového ministerstva pro životní prostředí, ochrany přírody a bezpečnosti reaktorů Spolkové republiky Německo, kterou se provádí federální zákon o znečištění (vyhláška o velkých spalovacích zařízeních, plynových turbínách a plynových motorech) – 13. BImSchV, dostupné pod odkazem:

http://www.gesetze-im-internet.de/bimschv_13_2013/13._BImSchV.pdf.

V průběhu připomínkového řízení k novele vyhlášky byla vydána rovněž studie, kterou zpracovalo Výzkumné energetické centrum Vysoké školy báňské - Technické univerzity Ostrava, které posoudilo dostupná zařízení, jež by mohla být provozovateli k měření využita. Zařízení posuzovaná ve studii vyhověla stanovenému legislativnímu požadavku, přičemž zohledněna byla nejistota maximální, a to z důvodu vyloučení pochybností o plnění emisního limitu i s ohledem na možné výkyvy systému v průběhu roku. Výsledky z porovnání dat získaných z instalovaných kontinuálních měřicích systémů s daty z jednorázových měření emisí (viz studie VŠB), potvrdily plnění této hodnoty i na reálných instalacích kontinuálních měřicích systémů na spalovacích stacionárních zdrojích, na nichž bylo provedeno kalibrační měření QAL2 podle ČSN EN 14181, kdy byly naměřené výsledky úspěšně ověřeny testem variability s využitím procentního podílu nejistoty stanovení rtuti ve výši 40 %.

Stanovení procentního podílu nejistoty kontinuálního měření emisí rtuti bylo provedeno s ohledem na nutnost včasného zavedení této hodnoty do národní legislativy. Realnost uplatnění navržené výše procentního podílu nejistoty kontinuálního měření emisí rtuti potvrdila studie VŠB.

K bodu 7 (§ 8 odst. 4)

Nutno doplnit půlhodinové výsledky měření, neboť § 9 odst. 1 písm. c) stanoví pro vyhodnocení plnění emisních limitů při kontinuálním měření, že emisní limit je považován za splněný v případě, že žádná platná půlhodinová průměrná hodnota nepřekročí 200 % hodnoty specifického emisního limitu.

Za účelem prokázání splnění emisního limitu se výsledky měření uchovávají elektronicky, současná úprava vyhlášky však nestanovuje povinnost uchovávat výsledky měření v případě půlhodinových hodnot. Pro možnost řádného vyhodnocení plnění emisních limitů je tedy žádoucí a nutné doplnit ustanovení o povinnost uchovávat také půlhodinové výsledky měření emisí.

K bodům 6 a 9 (§ 9 odst. 9)

S ohledem na nové požadavky současného (kumulativního) plnění parametrů vyhodnocení kontinuálního měření emisí stanovených ve vyhlášce a parametrů, jež stanoví ZBAT, je nutné rozšířit kritéria, za nichž bude možné považovat za splněný jak emisní limit stanovený vyhláškou, tak specifický emisní limit a procentní podíly tohoto limitu stanovené v povolení provozu na základě vydaných ZBAT. Současně je nutné stanovit postup v případě, kdy ZBAT nově stanoví mezní hodnotu znečišťující látky, která dosud neměla emisní limit ve vyhlášce stanoven.

Podle článku 21 odst. 3 směrnice IED jsou příslušné orgány ochrany ovzduší povinny do 4 let od vydání ZBAT přezkoumat a případně aktualizovat závazné podmínky pro provoz stacionárního zdroje stanovené v povolení provozu. Ustanovení § 9 odst. 9 vyhlášky je navrženo tak, aby bylo k hodnocení plnění emisních limitů možné využít emisní limit a procentní podíly tohoto limitu stanovené při tomto přezkumu v povolení provozu na základě ZBAT. Cílem přezkumu povolení je stanovení jednoho specifického emisního limitu pro nejdelší časový úsek a nižší časové úseky vyjádřit procentním podílem stanoveného specifického emisního limitu tak, že bude zajištěno plnění emisních limitů dle vyhlášky (příloha č. 2) a zároveň specifického emisního limitu stanoveného na základě vydaných ZBAT. Platnost takového limitu a procentních podílů tohoto limitu bude vždy od data stanoveného v povolení provozu. Pokud ZBAT stanoví mezní hodnoty ve více časových úsecích, bude při přezkumu povolení postupováno analogicky.

V případě stanovení povinnosti kontinuálního měření emisí pro znečišťující látky, které nemají v příloze č. 2 vyhlášky stanoven specifický emisní limit, bude specifický emisní limit a případné procentní podíly tohoto limitu, stanoveny pro období uvedená v závěrech o BAT.

Sjednocením parametrů a souladem podmínek bude dosaženo právní jistoty v aplikaci ZBAT. Současně budou upřesněny podmínky, za nichž budou emisní limit, resp. mezní hodnoty považovány za plněné, což povede k přesnějšímu nastavení provozních parametrů a predikci provozu, kdy budou emisní limity, resp. mezní hodnoty splněny. Pokud by nedošlo ke sjednocení parametrů a podmínek, hrozilo by neplnění mezních hodnot stanovených v ZBAT, přestože by byly emisní limity plněny. Neplnění mezních hodnot by provozovatele vystavovalo riziku uložení sankce.

Vzhledem ke skutečnosti, že byl do textu vyhlášky doplněn nový odstavec, promítla se tato skutečnost i doplněním odkazu na daný odstavec do relevantních ustanovení, tj. § 8 odst. 1 písm. d) a § 9 odst. 7.

Příklad možné aplikace:

Emisní limity dle vyhlášky (ELV):	ELV splněn pokud
Měsíční (roční) ELV = 200 mg.m ⁻³	všechny platné měsíční hodnoty (platná roční hodnota) < 100 % ELV
Denní ELV = max. 110 % ELV (1,1 * 200 = 220 mg.m ⁻³)	všechny platné denní hodnoty < 110 % ELV
Půlhodinový ELV = max. 200 % ELV (2 * 200 = 400 mg.m ⁻³)	všechny platné půlhodinové hodnoty < 200 % ELV

Mezní hodnoty dle ZBAT (BAT-AEL):	BAT-AEL splněn pokud
Roční BAT-AEL = 130 mg.m ⁻³	platná roční hodnota < 130 mg.m ⁻³
Denní BAT-AEL = 165 mg.m ⁻³	všechny platné denní hodnoty < 165 mg.m ⁻³

Platná kombinace v povolení provozu

Interval	ROK	MĚSÍC	DEN	PŮLHOD.
Podmínka	BAT-AEL rok	ELV	1,1 * ELV a denní BAT-AEL	2 * IED
Podmínka číselně	130	200	1,1 * 200, resp. 165	2 * 200
ELV resp. SEL	130	200	165	400
Podmínka plnění	Hodnota < 130	Hodnoty < 200, již splněno podmínkou pro denní hodnoty (165<200)	Hodnoty < 165	Hodnoty < 400
V povolení provozu stanoveno	130	153 % (ilustrativní, plněno již podmínkou pro denní hodnoty)	126 %	307 %

K bodu 10 [§ 13 písm. j)]

Dosavadní znění skupiny stacionárních spalovacích zdrojů uvedené pod písm. j) v § 13 je neúplné a je vhodné sjednotit jej se zněním kódu 7.15 přílohy č. 2 zákona ("krematoria a zařízení k výhradnímu spalování těl zvířat"). Tato úprava nebude mít žádný dopad na provozovatele.

K bodům 11 a 12

Součástí nadpisů § 17 a § 18 je také odkaz na ustanovení zákona, k jehož provedení tyto dva paragrafy vyhlášky slouží. V důsledku změn provedených v zákoně došlo k posunutí zmocňovacího ustanovení v § 16 zákona z původního odstavce 8 do nynějšího odstavce 10. Pro přehlednost právní úpravy je tato změna promítnuta i do vyhlášky.

K bodům 13 až 16 (Část osmá)

Pro přehlednost a usnadnění orientace v předpise bylo do nadpisu části osmé, resp. do orientačního nadpisu k § 26 vyhlášky doplněno „*a rozsah údajů ohlašovaných prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností*“. V souladu s § 16 odst. 10 zákona je vkládán nový odstavec 8, který odkazuje na novou přílohu č. 18, pokud jde o rozsah údajů ohlašovaných prostřednictvím ISPOP.

K bodu 17 (nová Část desátá, § 27a)

Stanovení referenčního finančního limitu v prováděcím právním předpisu naplňuje požadavek § 17 odst. 1 písm. h) zákona stanovit referenční finanční limit za provedení kontroly technického stavu a provozu spalovacího stacionárního zdroje (dále jen „KTSP“) s cílem řešit problémové situace vysokých cen za provedení kontroly zdroje v případech delších dojezdových vzdáleností odborně způsobilých osob k provozovateli zdroje za účelem provedení kontroly. Pokud není výrobce schopen zajistit odborně způsobilou osobu ke kontrole kotle, která ji provede za cenu do výše vyhláškou stanoveného finančního limitu, může si provozovatel v souladu s výše citovaným ustanovením zákona zvolit odborně způsobilou

osobu oprávněnou jiným výrobcem ke kontrolám stejného typu zdroje. Zákon o ochraně ovzduší stanoví v § 17 odst. 7, že referenční finanční limit zahrnuje veškeré náklady spojené s jejím provedením, včetně dopravních nákladů odpovídajících vzdálenosti 50 km. Zde je nutno tuto vzdálenost chápat jako dojezdovou vzdálenost jedním směrem, tj. do místa provedení KTSP, neboť nelze rozumně a objektivně předpokládat, že v případě nemožnosti zajištění provedení KTSP odborně způsobilou osobou oprávněnou výrobcem zdroje bude provozovatel schopen z jakéhokoli místa v ČR zajistit pro provedení KTSP oprávněnou osobu jiného výrobce v dosahu 25 km.

Stanovený referenční finanční limit vychází z časové náročnosti úkonů kontroly, hodinové mzdové sazby odborně způsobilých osob, druhu kotle (bez řídicí jednotky/s řídicí jednotkou) a ceny za dopravu. Blíže k těmto parametrům a způsobu určení celkové částky referenčního finančního limitu viz Závěrečná zpráva z hodnocení dopadů regulace.

K bodu 18 (příloha č. 3 část I)

Formální doplnění za účelem jasnějšího vyjádření kvalitativního ukazatele.

K bodům 19 až 21, 28 až 30 a 35 až 38 (příloha č. 4 část I, bod 1.1. a část II odst. 2 a 3, příloha č. 10 bod 1.2 a bod 1.3 a příloha 11 bod 1.2)

Ve 2. vysvětlivce k tabulce 1.1. v části I byl opraven rozhodný termín povolení stacionárního zdroje pro tepelné zpracování odpadu tak, aby odpovídal termínu uvedenému ve směrnici (IED, příloha č. VI část 1). Tzn. 28. prosinec, nikoli 28. listopad.

Dále je nutné zpřesnit formulaci pro možnost odchylných podmínek provozu tak, aby plně odpovídala požadavkům článku 50 a 51 směrnice IED, které stanoví provozní podmínky pro spalování a spoluspalování odpadu. Podle článku 51 směrnice IED může, na základě žádosti provozovatele, povolovací orgán stanovit podmínky odlišné od podmínek stanovených v článku 50 odstavce 1, 2, 3 a pro teplotu v odstavci 4 upřesněné v povolení provozu pro určité kategorie odpadu a pro určité tepelné procesy. Prakticky se jedná o výjimky pro teploty ohřevu odpadního plynu, který vzniká spalováním odpadu, po posledním vstříku spalovacího vzduchu i za nejméně příznivých podmínek a dobu setrvání (zdržení) odpadního plynu při této teplotě. Rovněž je třeba odstranit chybně transponovaný požadavek směrnice IED upravený v bodu 2 písm. c) odst. 3. přílohy č. 4 vyhlášky, jímž byla, pravděpodobně omylem, stanovena povinnost nad rámec směrnice IED (zapnutí pomocného hořáku v případě pokud kontinuální měření emisí prokáže překročení některého ze specifických emisních limitů podle bodu 1.1 části I této přílohy) a která ani nemá praktické opodstatnění. Požadavek článku 50 odst. 4 IED k provozování automatického systému, který odstaví přívod odpadu v případě překročení specifického emisního limitu zjištěného kontinuálním měřením emisí je již obsahem textace bodu 2 písm. d) přílohy č. 4 vyhlášky.

Úprava také zohledňuje požadavek odst. 4 článku 51 IED, která stanoví členskému státu povinnost sdělovat Komisi všechny provozní podmínky povolené podle tohoto článku a výsledky ověření jejich plnění tak, že provozní parametry stanovené podle tohoto článku IED budou ověřovány kontinuálním měřením a provozovatel bude ohlášení provádět prostřednictvím souhrnné provozní evidence (informace pro EK - IED reporting) v ohlašovacím formuláři F_OVZ_SPE v ISPOP. Je nutné rozšířit rozsah vedených údajů v provozní evidenci stacionárního zdroje, a rozsah ohlašovaných údajů prostřednictvím souhrnné provozní evidence v ohlašovacím formuláři F_OVZ_SPE v ISPOP, o provozní parametry stanovené odlišné od podmínek stanovených v článku 50 odstavce 1, 2, 3 a pro teplotu v odstavci 4 (resp. v bodu 2 písm. a) až d) části II přílohy č. 4 vyhlášky). Bez těchto údajů by nebylo možné plnit reportingovou povinnost členského státu a ČR by se vystavovala riziku uložení sankce Evropskou Komisí.

K bodům 22 až 27 (příloha č. 8)

Jedná se pouze o sjednocení terminologie přílohy č. 2 zákona a přílohy č. 8 vyhlášky. Tato úprava nebude mít žádný dopad na provozovatele.

K bodům 31 a 32 (příloha č. 10 bod 1.6)

Doplnění provozní evidence o údaje týkající se zdrojů, na které se vztahuje zjišťování emisí výpočtem.

K bodu 34 (příloha č. 11 bod 1.1)

Jednotlivá výkaznictví vycházející z právních předpisů upravujících jednotlivé oblasti životního prostředí jsou značně roztříštěná, což je mj. dáno jejich historickým vývojem, odlišnými požadavky na úrovni jednotlivých agend, ale i dalšími aspekty, které se promítly do současné podoby příslušných právních předpisů. Současným trendem je tzv. integrovaný přístup ke všem datům, která se týkají (nejen) životního prostředí. Avšak to vyžaduje jejich vzájemné provázání, což nebylo doposud realizováno, nebo jen ve velmi omezené míře na základě dobrovolnosti.

Z výše uvedených důvodů je nutné nalézt společný element, který by v určitém rozsahu umožnil vzájemné propojení, což je primárním aspektem pro budoucí vzájemnou integraci dat, eliminaci duplicitního ohlašování určitých údajů atd. Integrovaný registr znečišťování životního prostředí – IRZ (vedle integrované prevence – IPPC), do kterého se mj. ohlašují i údaje o únicích do ovzduší, se v tomto směru jeví jako vhodný stmelující prvek. V IRZ je každá ohlašující provozovna jednoznačně identifikována unikátním kódem, který je na jinou provozovnu nepřenosný (kromě specifických případů, jako je např. sloučení či rozdělení provozoven). Tento kód se zkráceně nazývá jako IČP – Identifikační Číslo Provozovny. Vzhledem k tomu, že označení „IČP“ je využíváno i v rámci problematiky ochrany ovzduší, označme tento údaj pro lepší přehlednost jako „IČP IRZ“. IČP IRZ se skládá z 10 písmen a čísel, přičemž vždy začíná textovým řetězcem „CZ“. Stejně tak v oblasti integrované prevence jsou zavedeny identifikátory jednotlivých zařízení, tzv. „PID“ skládající se kombinace 12 písmen a čísel.

Jestliže ohlašovatel ohlašuje jak do IRZ a/nebo podává každoroční hlášení podle zákona o integrované prevenci, tak i v rámci agendy ovzduší, a jedná se o totožnou provozovnu/zařízení, bylo by povinností tohoto ohlašovatele vyplnit i příslušný kód IČP IRZ a/nebo PID. Vyplněním kódu IČP IRZ / PID by tak vzniklo odpovídající propojení dotčených typů ohlašovacích povinností (resp. dat) za totožnou provozovnu/zařízení. Doposud je možné vyplnit údaj o IČP IRZ / PID v rámci ohlašování souhrnné provozní evidence dobrovolně. Touto změnou by naopak každý ohlašovatel za provozovnu/zařízení, které je současně provozovnou IRZ / zařízení IPPC, údaj o IČP IRZ / PID vyplnit musel (příp. více IČP IRZ, jelikož jedna IRZ provozovna může zahrnovat více zařízení/provozoven z agendy ovzduší). S touto povinností nejsou spojeny žádné dodatečné finanční náklady. Předpokládá se jednorázové vyplnění příslušné položky v rámci standardní ohlašovacích povinností a následně, v případě potřeby, provádění její aktualizace.

Je nutné doplnit, že počet IRZ provozoven / IPPC zařízení je omezený a tudíž existuje případ, kdy provozovna/zařízení z agendy ovzduší nebude mít odpovídající protějšek v IRZ / informačním systému integrované prevence. Tato skutečnost je upřesněna textem: „Vyplní se pouze v případě, že se jedná současně i o provozovnu IRZ a údaj IČP IRZ je k dispozici.“ pro IRZ a textem „Vyplní se pouze v případě, že se jedná současně i o zařízení v režimu

integrované prevence a PID zařízení je k dispozici v informačním systému integrované prevence.“, tyto texty jsou uvedeny v rámci ohlašovacího formuláře ISPOP.

V ohlašovacím formuláři F_OVZ_SPE v ISPOP již dva roky ohlašovatel nepovinně vyplňuje IČP IRZ a v případě, že se vyplňované údaje týkají jednoho nebo více zařízení s integrovaným povolením, tak vyplňuje i PID kódy zařízení.

K bodům 33 a 35 (příloha č. 11 bod 1.2)

Z hlediska zákona o ochraně ovzduší (dále jen „zákon“) se jedná o moment, kdy je stacionární zdroj uveden do provozu podle zákona, tzn. v souladu a na základě vydaného povolení provozu (podle ustanovení § 11 odst. 2 písm. d) zákona). Povolení obsahuje závazné podmínky pro provoz stacionárního zdroje podle ustanovení § 12 odst. 4 zákona o ochraně ovzduší. Skutečné datum zahájení provozu je nutné chápat jako okamžik, kdy lze zdroj provozovat v souladu s povolením a k zamýšlenému účelu a toto datum by se mělo shodovat s „administrativním“ zahájením provozu – tj. záznamem v provozní evidenci. Zde pro úplnost upřesňuji, že provoz je zahájen již zkušebním provozem (viz § 12 odst. 4 písm. k) zákona).

Za termín uvedení stacionárního zdroje do provozu podle zákona o ochraně ovzduší je nutné považovat záznam v provozní evidenci stacionárního zdroje vedené v souladu s ustanovením § 17 odst. 3 písm. c) zákona.

Pouze provozovatelé spalovacích stacionárních zdrojů o celkovém jmenovitém tepelném příkonu nižším než 50 MW, které byly prokazatelně uvedeny do provozu před 20. 12. 2018, jimž se v provozní evidenci nepodaří dohledat skutečné datum uvedení do provozu, mohou jako datum uvedení do provozu uvést 1. 1. 1900.

K bodu 39 (příloha č. 18)

Náležitosti dokladu o provedení kontroly technického stavu a provozu uvedené v příloze č. 18 jsou doplněny v části B o stanovení rozsahu údajů ohlašovaných do ISPOP podle § 16 odst.. Výběr údajů ohlašovaných do ISPOP odpovídá údajům důležitým z hlediska vyčíslení emisí z této skupiny zdrojů a současně umožňují základní přehled o zdrojích z hlediska kontrolní činnosti ORP a to s cílem maximálně omezit nutnost vyžádání si podrobného dokladu od provozovatele zdroje (to je předpokládáno spíše v situaci řešení určitého problému spojeného s provozem zdroje a stanovování nápravných opatření).

Dále došlo k nápravě nesouladu mezi pojmenování typu kotle s rotačním roštem uvedeným v poznámce pod čarou a ve vlastním textu dokladu a upřesnění postavení zdrojů, které jsou konstrukčně kombinací uvedených typů (např. zplyňovací kotel s automatickým hořákem) a k jejichž kontrole je oprávněna odborně způsobilá osoba, která je oprávněna provádět kontroly obou typů zdrojů (tedy např. zplyňovacích a automatických se šnekovým podavačem).

Další změny v závěrech dokladu reagují na novelizace ustanovení § 17 odst. 1 písm. g) zákona, ze kterého jsou nově vyjmuty zdroje, které jsou navrženy rovněž pro přímé vytápění místa instalace, čímž došlo k tomu, že skupina zdrojů podléhajících povinnosti kontroly technického stavu a provozu není totožná se skupinou zdrojů podléhajících požadavku plnění minimálních parametrů uvedených v příloze č. 11. Je tedy doplněna možnost, že otázka plnění požadavků přílohy č. 11 není relevantní.

K části II (Účinnost)

Účinnost předkládané novely je navrhována k 1. lednu 2020 s výjimkou ustanovení těch bodů, které se týkají referenčního finančního limitu - tam je účinnost navrhována k prvnímu dni kalendářního měsíce následujícího po jejím vyhlášení ve Sbírce zákonů.